

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D. ve věci

žalobců:

a) Farma Kolová s. r. o., IČO 03457583
sídlem Libušina 527/36, 360 01 Karlovy Vary

b) STATEK HROUDA s. r. o., IČO 03964523
sídlem Libušina 527/36, 360 01 Karlovy Vary

oba zastoupeni advokátem JUDr. Vítem Kučerou, MBA
sídlem Obrovského 2407, 141 00 Praha 4

proti

žalovanému:

Ministerstvo dopravy
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

za účasti:

1) Ředitelství silnic a dálnic s. p.
sídlem Čerčanská 2023/12, 140 00 Praha 4

2) město Bochov
sídlem náměstí Míru 1, 364 71 Bochov

Shodu s prvopisem potvrzuje

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2025, č. j. MD-20105/2024-910/36, ve věci umístění stavby

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se domáhali zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje (dále též „stavební úřad“) ze dne 6. 2. 2024 č. j. KK/743/LP/23-11, kterým byl schválen záměr „D6 Olšová Vrata – Žalmanov“ na pozemcích v k. ú. Andělská Hora, Bochov, Horní Tašovice a Žalmanov, povoleno kácení dřevin rostoucích mimo les a stanoveny podmínky pro umístění stavby.
2. Žalobci v žalobě namítli, že 1) žalovaný místo vypořádání jejich námitek odkázal na navazující stavbu a na vypořádání námitek tam – tím nepřímou potvrdil nepřípustné využití tzv. salámové metody povolování záměrů (samostatné posuzování funkčně souvisejících staveb). Dále žalobci 2) považují za příliš obecné podmínky, které žalovaný doplnil v napadeném rozhodnutí. Podmínky nebude možno kontrolovat při zpracování navazující dokumentace. Žalobci také uvedli, že 3) žalovaný neprovedl změny trvalých záborů, které žalobci navrhovali v odvolání, jen obecně uvedl, že stavební úřad je vázán žádostí stavebníka. Žalovaný se nevypořádal s tím, že žalobci poukazovali na snahy stavebníka minimalizovat zábory, o čemž svědčí stanovisko ministerstva životního prostředí. K dočasným záborům žalobci uvedli, že i u těch je třeba zkoumat vliv záborů na užívání pozemků ve vlastnictví dotčených osob. Další námitky se týkaly 4) ochrany ekologického hospodaření. Žalovaný podle žalobců pouze odkázal na vyjádření ministerstva zemědělství, avšak povinnosti podle § 10 zákona č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „EZ“) jsou stanoveny k vydání povolení. Žalovaný se vyhnul odpovědi na to, kdo je povinen činit opatření při změně poměrů v území. Umístěním dálnice budou bezpochyby ztíženy požadavky na ekozemědělství, například požadavek zachovávat a zlepšovat živou složku půdy a přirozenou úrodnost půdy, stabilitu, schopnost půdy zadržovat vodu a její biologickou rozmanitost. Žalobci dále uvedli, že je nepřipadný názor žalovaného, že žalobci mohli uplatňovat námitky v územně plánovacím řízení, neboť podle žalobců jsou podmínky využití koridoru příliš obecné. Podle žalobců si žalovaný měl dále vyžádat odborné posouzení vlivu záměru na včelstva. Žalovaný překročil svou kompetenci, když tvrdil, že úly lze umisťovat operativně. Naproti tomu byla stanovena podrobná opatření pro ochranu motýlů. Žalobci také namítli 5), že se žalovaný nevypořádal se znečišťováním z opotřebení pneumatik při provozu na dálnici. Stěry z pneumatik budou podle žalobců splavovány do vodotečí, jde o karcinogenní emise, způsobílé dlouhodobě negativně ovlivnit ekologické hospodaření na okolních pozemcích. Dále uvedli, že 6) napadené rozhodnutí vyhodnotilo

Shodu s prvopisem potvrzuje

vlivy záměru na pozemky žalobců nedostatečně, účelově došlo ke „zprůměrování“ vlivů. Žalobci namítli, že 7) v rozhodnutích nebyl vymezen druh oplocení, celkový rozsah ani oplocení po dobu provádění záměru. Chybí ekodukty, což může vést ke změně pohybu zvěře na pozemcích žalobců. Podle žalobců 8) nebylo provedeno posouzení negativních vlivů na odtokové poměry v území. Dále uvedli, že přeložka vodovodu v km 6,750 „může využívat pozemky žalobců nebo naopak žalobce omezovat v přístupu k nim, a to kvůli vzájemnému geografickému a výškovému umístění vodovodu, rigolů a pozemků žalobců“. Podle žalobců má být odvodnění vozovek do podélných drenáží, které mají být svedeny do příkopů – žalobci tvrdí, že hrozí přepadání nebo prosakování vod na jejich pozemky po přívalových deštích. A žalobci namítli také, že 9) napadené rozhodnutí stanoví povinnosti stavebníka ohledně ornice obecně, nechává tak prostor pro jeho libovůli. Postup pro ornici z trvalých záborů není dostatečně konkrétní. Není stanoven postup pro ornici z dočasných záborů do 1 roku. Ohledně rekultivace opuštěných úseků silnice je sice stanoveno, kdy má začít, ale ne, kdy má skončit, což může být k újmě práv žalobců (zaplevelení okolí atd.).

3. V replice k vyjádření žalovaného žalobci navíc uvedli (ad 3), že stavební úřad měl posoudit, zda jsou záборы vymezeny pouze v nejnútnejším rozsahu. K ekologickému hospodaření (ad 4) uvedli, že EZ se vztahuje i na ekologické chovatele včel. K námitce ad 6) nově uvedli, že žalovaným nesprávně citované označení rozsudku NSS vede k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Žalobci tvrdili (ad 8), že již v odvolání namítali věcnou nesprávnost stanoviska orgánu ochrany povrchových vod, ale žalovaný se s touto odvolací námitkou dostatečně nevypořádal.
4. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě podrobně věcně věnoval jednotlivým žalobním námitkám a odkázal také na pasáže odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se k nim již vyjadřoval. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
5. Osoby zúčastněné na řízení se k věci nevyjádřily.
6. U jednání dne 10. 12. 2025 účastníci setrvali na své argumentaci.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že po proběhlém správním řízení schválil stavební úřad dne 6. 2. 2024 záměr stavebníka Ředitelství silnic a dálnic s. p. „D6 Olšová Vrata – Žalmanov“ na pozemcích v k. ú. Andělská Hora, Bochoř, Horní Tašovice a Žalmanov, povolil kácení dřevin rostoucích mimo les a stanovil podmínky pro umístění stavby. Žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 2. 2025 změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že do něj především doplnil popis jednotlivých stavebních objektů a změnil a doplnil podmínky pro umístění stavby.
9. Judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví dlouhodobě a konstantně zastává názor, že „...žalobce tím, že do žaloby pouze „zkopíroval“ text podaného odvolání, aniž by výslovně reagoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí, značně snižuje svou šanci na úspěch, neboť jak správně krajský soud uvedl, soud za něj nemůže domýšlet další argumenty. Soud se poté musí věnovat žalobcem uváděným skutečnostem pouze v míře jejich obecnosti. V tomto ohledu Shodu s prvopisem potvrzuje

lze připomenout, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013–128).“ V nyní přezkoumávané věci byly námitky žalobců již ve správním řízení z převážné části velmi obecné. Přesto se jim žalovaný věnoval v odůvodnění napadeného rozhodnutí velmi podrobně, s konkrétní a přesvědčivou argumentací, přičemž soud s jeho závěry souhlasí a pro stručnost na ně odkazuje.

10. Pokud jde o žalobní námitku 1), soud zde poukazuje na str. 38 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde žalovaný pouze uvedl vypořádání námitek tím, že uvedl souvislost nynějšího záměru se záměrem „D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata“, poté se však na mnoha dalších stranách věnoval vypořádání odvolacích námitek týkajících se nyní přezkoumávaného záměru. Pokud jde o „salámovou metodu“, soud shodně s vyjádřením žalovaného uvádí, že podstatou salámové metody je dosáhnout formálním rozdělením stavby nějaké výhody. V daném případě bylo důvodem samostatného posuzování záměrů především to, že u vedlejšího záměru „D6 Karlovy Vary – Olšová Vrata“ se jednalo o změnu dřívějšího územního rozhodnutí, jak uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí a jak je i soudu známo z úřední činnosti ve věci sp. zn. 39 A 4/2024. Soud v tomto postupu neshledal žádný znak „salámové metody“. Žalobní námitka 1) není důvodná.
11. Pokud jde o žalobní námitku 2), žalobci uvedli čísla podmínek, které se podle nich „mohou dotknout“ jejich práv, ovšem již neuvedli, čím konkrétně by byla jejich práva zasažena. Jak dovodila dlouhodobá a stabilní judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví, *míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 č. j. 4 As 3/2008-78). Soud proto jen obecně uvádí, že žalobci zmíněné podmínky, které žalovaný doplnil (str. 26-29 napadeného rozhodnutí), jsou vymezeny adekvátním způsobem odpovídajícím příslušné procesní fázi, tj. územnímu řízení. Stavební úřad se jejich naplněním bude dále zabývat v navazujících řízeních. Z tohoto důvodu a s ohledem na obecnost žalobní námítky nelze dovodit, že by vymezením předmětných podmínek žalovaný zasáhl do práv žalobců. Žalobní námitka 2) není důvodná.
12. Pokud jde o žalobní námitku 3), tou se žalovaný pečlivě a s konkrétní argumentací zabýval na str. 39-40 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Soud s žalovaným souhlasí a pouze ve stručnosti opakuje, že v případě trvalých záborů jde o pozemky, přímo na nichž má být záměr umístěn, tedy je nutné získat je pro výstavbu koupí či vyvlastněním. Minimalizace odnímání vlastnických práv je přitom v kontextu čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod stěžejním požadavkem. Žalobci se však v odvolání domáhali výkupu širšího okruhu pozemků, než byly navrženy stavebníkem. Soud dále podotýká, že žalobci v replice začali namítat opak svého dosavadního postoje, když nově tvrdili, že stavební úřad měl posoudit, zda jsou pozemky vymezeny pouze v nejnutnějším rozsahu. Touto novou žalobní námitkou se soud nezabýval, neboť nejde o rozhojnění žalobní argumentace, nýbrž o opožděnou

Shodu s prvopisem potvrzuje

námitku, podanou po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Soud dále nepovažuje za vadu odůvodnění rozhodnutí žalovaného, pokud se nevyjádřil výslovně k dílčí jednotlivosti uvedené v odvolání žalobců. Jak vyplývá z judikatury, *povinnost řádně odůvodnit rozhodnutí nelze vykládat jako povinnost detailně odpovědět na každou námitku. Proto zpravidla postačuje vypořádat alespoň základní námitky účastníka řízení (viz rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2009, čj. 9 Afs 70/2008–130), případně dát i jen implicitní odpověď (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 11. 2009, sp. zn. II. ÚS 2774/09, či rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2011, čj. 4 Ads 58/2011–72). Takový postup je vhodný zejména u velmi obsáhlých podání; opačný postup by mohl vést až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby rozhodnutí jako celek odpovědělo na jednotlivé námitky.* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j.10 As 380/2019-106 ze dne 25. 2. 2022, týkající se soudního rozhodnutí, nicméně podle názoru zdejšího soudu obdobně použitelný i pro náležitosti správního rozhodnutí). Pokud jde o dočasné záборы, zde je žalobní námitka zcela obecná. Žalobci neuvedli, jak podle nich žalovaný zasáhl do (jakých) jejich konkrétních práv, což platí i pro zmínku ohledně konkrétního stavebního objektu SO 173. Soud proto nemá, co by k námitce dočasných záborů uvedl. Žalobní námitka 3) není důvodná.

13. Pokud jde o žalobní námitku 4), žalovaný se jí zabýval velmi podrobně, pečlivě a logicky na str. 40-44 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Soud s jeho argumentací souhlasí, pro stručnost na ni odkazuje a zdůrazňuje, že ministerstvo zemědělství odpovídalo na jasné formulované a přiléhavé otázky žalovaného (včetně případných důsledků změn v území tímto konkrétním záměrem), a že se jedná o faktickou přestavbu již stávající silnice 1. třídy, nikoli o umístění stavby „na zelené louce“ (tj. žalobcům byly vydány certifikáty v době, kdy na jejich pozemky „působila“ silnice I/6). Žalovaný neměl důvod zabývat se odpovědí na to, kdo je povinen činit opatření při změně poměrů v území podle EZ, správně vycházel z odpovědi ministerstva zemědělství na otázky, rozhodné pro posouzení záměru umístění stavby dálnice. Pokud jde o ztížení požadavků pro zachování ekologického zemědělství, žalobci pouze příkladmo uvedli několik charakteristik, které by měla splňovat půda v ekologickém zemědělství, avšak z žaloby nijak nevyplývá, čím konkrétně by přezkoumávaný záměr bránil žalobcům ve zlepšování přirozené úrodnosti půdy atd., tato část námitky je zcela obecná. Soud neshledává nic nepřipadného na tom, co uvedl žalovaný v odůvodnění, totiž na tom, že žalobci mohli uplatňovat námitky již v územně plánovacím řízení, neboť v Zásadách územního rozvoje Karlovarského kraje byl vymezen koridor pro dopravní účely. K námitce ohledně včelstev žalovaný poukázal na rozsáhlost pozemků žalobců, na mobilitu úlů, na existenci stávající silnice I/6, tedy na skutečnosti, které jsou podle názoru soudu běžné, nejedná se o odborné otázky. Soud neshledává žádný důvod, proč by včelstva měla být vyčleňována z celkového posouzení vztahu ekozemědělství a záměru dálnice, jak již učinilo ministerstvo zemědělství v odpovědích na otázky žalovaného. Opatření pro ochranu motýlů byla stanovena proto, že jde o evropsky významný druh motýla hnědáka chrastavcového (viz str. 27 rozhodnutí žalovaného). Žalobní námitka 4) není důvodná.
14. Pokud jde o žalobní námitku 5), soud poukazuje na str. 45 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde žalovaný citoval z rozptylové studie, která se zabývala i tzv. studenými emisemi („...zohledněny byly emise z otěru brzd a pneumatik...“). Vzhledem k tomu, že žalobci v odvolání nenamítali nic konkrétního ke znečišťování z opotřebení pneumatik, Shodu s prvopisem potvrzuje

považuje soud vypořádání této otázky žalovaným za zcela dostačující. Žalobní námitka 5) není důvodná.

15. Pokud jde o žalobní námitku 6), k ní soud uvádí, že žalobci pouze vytrhávají z celkového kontextu část odstavce odůvodnění na str. 43 a zároveň v žalobě neuvádějí žádnou konkretizaci tvrzeného zásahu do svých práv. K námitce nepřezkoumatelnosti nově uvedené až v replice soud uvádí, že šlo o písařskou chybu v jednom čísle označení rozsudku a odůvodnění rozhodnutí žalovaného nečiní nepřezkoumatelným, neboť rozsáhlá a správná argumentace žalovaného by obstála i bez uvedení judikátu NSS. Žalobní námitka 6) není důvodná.
16. Pokud jde o žalobní námitku 7), soud souhlasí s vyjádřením žalovaného k žalobě. Druh oplocení je uveden v technických zprávách (součásti projektové dokumentace), rozsah oplocení je seznatelný z popisu SO 860, oplocení po dobu provádění záměru řeší projektová dokumentace v části B.8. K ekoduktům soud odkazuje na str. 46 odůvodnění napadeného rozhodnutí (ekodukt SO 220, most SO 221, odkaz na provedené hodnocení podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb.). Není tedy pravdou, že by nebylo vymezeno oplocení a chyběly přechody pro zvěř. Žalobní námitka 7) není důvodná.
17. Pokud jde o žalobní námitku 8), k posouzení negativních vlivů na odtokové poměry v území soud poukazuje na str. 52-53 odůvodnění napadeného rozhodnutí, s tím, že žalovaný doplnil do rozhodnutí podmínky z vodoprávního souhlasu. Vlivy tedy byly již posouzeny příslušnými vodoprávními úřady, nikoli, jak se snaží tvrdit žalobci, že by se posouzení objevilo poprvé až v odůvodnění žalovaného. Pokud žalobci v replice tvrdili, že v odvolání namítali věcnou nesprávnost stanoviska (a žalovaný to nevypořádal), ani to neodpovídá obsahu správních spisů, když žalobci v odvolání nic takového neuvedli. Jediné, co by se tomu alespoň blížilo, je bod 10. odvolání, který je ale naprosto obecný a nelze jej považovat za věcné zpochybnění vodoprávního stanoviska. Pokud jde o přeložku vodovodu v km 6,750, žalobní námitka je tak obecná a spekulativní, že se jí soud nebude zabývat. Nebude dohledávat, jaké vzájemné umístění a kterých konkrétních pozemků měli žalobci na mysli (viz judikát citovaný v odst. 11. tohoto rozsudku). Pouze k SO 341 soud poukazuje na to, že potrubí bude uloženo do chrániček, a že vodovodní řad bude částečně v hloubce větší než 2,5 metrů. Pokud jde o svedení vody z vozovek do příkopů, ani zde žalobci neuvedli, jakých jejich pozemků by se věc týkala. Soud proto jen uvádí, že do příkopů mají být odvodněny SO 110 (větve MÚK), SO 120 (krátký úsek silnice II. třídy), SO 126 (místní komunikace), SO 150 (polní cesta), tedy nikoli rozhodující stavební objekt dálnice SO 101, který je odvodněn do středové kanalizace. Žalobní námitka 8) není důvodná.
18. Pokud jde o žalobní námitku 9), žalobci v žalobě uvedli, že přemístění ornice má vliv na změnu poměrů v území z hlediska pedologického (tedy půdního – pozn. soudu) a z hlediska možností hospodaření pro určité rostliny. K tomu soud ve stejně obecném duchu uvádí, že tvrzení žalobců má jistě význam u rozsáhlejších, déletrvajících zásahů, proto se také odůvodnění napadeného rozhodnutí obsáhle věnuje sejmuté ornici především v případě trvalých záborů a dočasných záborů nad 1 rok. Soud zde poukazuje na SO 810, kde se dva zcela konkrétní odstavce logicky a správně týkají nakládání s ornici z trvalých záborů. Třetí odstavec je věnován záborům dočasným, přičemž poslední věta uvádí, že skryvka ornice na dočasném záboru do 1 roku (přeložky inženýrských sítí) a její následné rozhrnutí je součástí Shodu s prvopisem potvrzuje

jednotlivých objektů přeložek sítí. Stanovené postupy jsou dostatečně konkrétní a nevytvářejí prostor pro libovůli stavebníka. Pokud jde o SO 830 (rekultivace opuštěných úseků silnice), pak tímto objektem (a také souvisejícími SO 831 a SO 832) se zabývá Plán rekultivace, který byl schválen ministerstvem životního prostředí (závazné stanovisko ze dne 13. 3. 2023), a podle něhož budou práce probíhat. Žalobní námitka je i v této části poměrně obecná, soud ani zde nehodlá dohledávat, kterých či jakého množství pozemků žalobců se „může“ dotýkat rekultivace. Ani v odvolání žalobci neuvedli nic k této problematice, pouze obecná tvrzení o vlivu záměru na jejich pozemky. Žalobní námitka 9) není důvodná.

19. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činnost nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.
21. Výrok o náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 25. listopadu 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje